

18. Aarg. Nr. 18.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

16. September 1918.

Dansk Lokomotivmands
Forening.

Kjøbenhavn, 5. September 1918.

Til

Lønningskommissionen af 1917.

Under Henvisning til den i Andragende fra Centralorganisationen for Embedsklasserne af 30. August d. A. anførte Slutbemærkning, tillader Dansk Lokomotivmands Forening sig at fremsætte overfor den højtærede Kommission nedenstaaende Lønningsforslag, der indeholder Organisationens Ønsker vedrørende Lønninger m. m. af Statsbanernes Lokomotivpersonale.

Organisationen fremsendte i Marts 1918 en Skrivelse til den højtærede Lønningskommission, hvori vi i 3 Hovedpunkter nærmere redegjorde for Lokomotivpersonalets Ønsker med den forestaaende Revision af Lønningslovene for Øje.

Med Hensyn til Størrelsen af Lønnen blev dette ikke nærmere omtalt, idet Organisationen paa daværende Tidspunkt ikke fandt det betimeligt.

Dette Tidspunkt mener Organisationen nu at være inde, idet man formoder, at Arbejdet indenfor Lønningskommissionen er saa fremskreden, at Kommissionen staar over for at behandle Spørgsmaalet om Lønningernes Fastsættelse.

I forannævnte Skrivelse har vi i Afsnittet „Fremstilling af, hvor Lokomotivpersonalets Lønninger burde ligge“, udførlig redegjort for de Kvalifikationer, der kræves for at blive ansat som Lokomotivfyrbøder (Lokomotivmaskinist) for senere at kunne forfremmes til Lokomotivfører.

Under 31. Januar d. A. har Centralorganisationen for Embedsklasserne tilstillet Lønningskommissionen et Andragende med et Udkast til Klassificering af Embedsklasserne og af hvilken det blandt andet fremgaar at nedennævnte Tjenestemænd under Statsbanernes klassificeres saaledes:

- GRUPPE a. Lokomotivførere, Ranger- og Pakhusmestre.
 „ b. Tegner, Styrmand, Maskinassistenter og akademisk udannede Assisterter.
 „ c. Vognopsynsmænd, Togførere, Stationsmestre, Ranger- og Pakhusformænd, Brofogder.
 „ d. Vognopsynsmænd af 2. Grad og Lokomotivfyrbødere (Lokomotivmaskinister).

Da Principet i denne Ordning gik ud paa en Sammendragning af Lønningsklasserne, kunne det ikke straks ses, hvor Lokomotivførerne og de med dem sidestillede burde anbringes.

Vort tidligere ved foregaaende Lønningslovrevisioner fremsatte Ønske om Gruppering med Værkmestre af 2den Grad ved Statsbanerne, nærer vi fremdeles, og forventer Organisationen, at den Sammendragning af Lønningsklasserne, den højtærede Kommission paatænker, vil medføre, at Lokomotivførernes Plads bliver i samme Lønningsgruppe som Værkmestre af 2den Grad ved Statsbanerne, fordi vore Fagkundskaber og Uddannelse er ens, og fordi den Kyndighed som Arbejdsleder, der forlanges af Værkmesteren, i Virkeligheden fuldstændig opvejes af det Arbejds Art og Ansvar, der er paalagt Lokomotivførerne.

Endvidere kommer hertil, at Værkmestre af 2den Grad ikke er en Slutstilling, hvad derimod Lokomotivførerstillingen maa betragtes som.

Organisationen tillader sig derfor at andrage om følgende Løn for

Lokomotivførere:

4000 Kr. + 2 × 400 Kr. hvert 3die Aar til 4800 Kr.

Centralorganisationens Klassificationsforslag foreslaar Lokomotivfyrbøderne (Lokomotivmaskinisterne) anbragt sammen med Vognopsynsmænd af 2den Grad, og denne Placering maa siges at være naturlig, fordi den Uddannelse, der fordres af begge de paagældende Klassers Tjenestemænd er ligeløbende; thi af begge forlanges der Uddannelse i Smede- og Maskinfaget samt en derefter følgende Uddannelse i Jernbaneværkstedet med den fremtidige Tjeneste for Øje. I det ene Tilfælde Lokomotivtjenesten, i det andet Vogneftersynet.

Organisationen tillader sig derfor at andrage om følgende Løn for

Lokomotivfyrbødere:

2700 Kr. + 3 × 300 Kr. hvert 3die Aar til 3600 Kr.

Bemærkninger.

Man henleder Opmærksomheden paa, at vi i de foreslaaede Lønningssatser for Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere har afveget fra Principet i den nugældende Lønningslov, idet at Lokomotivfyrbødernes (Lokomotivmaskinisterne) Slutløn er ansat noget lavere end Lokomotivførernes Begyndelsesløn.

Herved er tilsigtet, at Oprykningen fra Lokomotivfyrbøder (Lokomotivmaskinist) til Lokomotivfører medfører en virkelig Lønningsfremgang.

Tillige gør vi opmærksom paa, at man ogsaa med Hensyn til Perioden mellem de forskellige Alderstillæg har afveget fra den nugældende Lovs Princip, idet vi tillader os ogsaa at gøre opmærksom paa, at Lokomotivpersonalet ikke opnaar samme Levealder og Tjenestealder som øvrige Ansatte, hvorfor Afstanden mellem Begyndelses- og Slutlønning bør gøres kortere, for at denne kan faa den Værdi, der er tilsigtet.

For en Del af Lokomotivfyrbøderne (Lokomotivmaskinisterne) gør det Forhold sig gældende, at de i en Aarrække — indtil 6 Aar — har udført denne Tjeneste som Aspiranter (fast timelønnet Haandværker) forinden fast Ansættelse ved Lokomotivpersonalet er opnaaet. Denne Tid har hidtil ikke været medregnet i Berøgningen af de paagældendes Alderstillæg.

Man tillader sig at fremsætte Ønske om, at den Tid Aspiranten maa gøre Tjeneste som Lokomotivfyrbøder (Lokomotivmaskinist) efter fast Ansættelse som Haandværker kommer ham tilgode ved Beregningen af Alderstillægene.

Ændret Betegnelse.

Man har ønsket, at Stillingsbetegnelsen Lokomotivfyrbøder ændres til Lokomotivmaskinist,

idet denne Stillingsbetegnelse paa rette Maade angiver, at det er maskinfaguddannede Mænd, der ansættes ved Lokomotivtjenesten. Arbejdet ved Maskinens Pasning, forbundet med den Assistance, han maa yde Lokomotivføreren ved Sikkerhedstjenesten, er ligesaa omfattende og betydningsfuldt som Fyringen.

Forsaavidt den højtærede Kommission ikke kan tiltræde den foreslaaede Ændring i Stillingsbetegnelsen tillader vi os indtrængende at henstille, at man finder en Stillingsbetegnelse, der i højere Grad end den nuværende (Lokomotivfyrbøder) bidrager til Forstaaelse af, at det er maskinfaguddannede Mænd, der anvendes ved denne Gerning.

Uniform.

Lokomotivpersonalet er i Modsætning til det øvrige Personale, der udfører den praktiske Jernbanetjeneste, kun delvis uniformeret. Arbejdet paa Maskinen udsætter det for store Temperaturforandringer, hvorfor det for Lokomotivpersonalet medfører betydelig pekuniær Byrde at være saaledes paaklædt, at Helbredet beskyttes.

Lokomotivtjenesten medfører endvidere et forholdsvist stort Forbrug af Klæder, idet at Kulstøv, Olie m. m. hurtig ødelægger Tøjet.

Den højtærede Lønningskommission anmodes om at tage dette Forhold i Betragtning, saaledes at der derfor ydes Lokomotivpersonalet en Godtgørelse til Beklædning.

Organisationen tillader sig at henlede den højtærede Lønningskommissions Opmærksomhed paa, at Lokomotivpersonalets Lønninger kun er steget forholdsvist lidt siden 1864. Lønningskommissionen bedes have sin Opmærksomhed henvendt herpaa ved Drøftelserne af Lønningernes Størrelse.

I det vi fremsætter vore Lønningskrav for den ærede Lønningskommission og haaber paa velvillig Forstaaelse af disse, skal vi tillade os at meddele, at vor Organisation omfatter alt Statsbanernes Lokomotivpersonale og at dette ikke er repræsenteret af nogen anden Jernbaneorganisation.

Ærbødigst.

Paa Organisationens Vegne.

Rich. Lillie.

Forslag til Lov

om midlertidigt Løntillæg for Tiden 1. April 1918 til 31. December 1919.

§ 1.

Fra og med den 1. April 1918 indtil den 31. December 1919 tilstaaes der Statstjenestemænd og dermed ligestillede samt Lærere og Lærerinder i den offentlige Folkeskole udenfor Kjøbenhavn et af Statskassen udredet midlertidigt Løntillæg.

§ 2.

Løntillæget udgør 25 pCt. af den faste Pengeløn (dog ikke af Dyrtidstillæg, Honorar o. lign.) samt af Værdien af Tjenestebolig, Brug af Jord og andre

Naturalydelser undtagen Kosten, derimod ikke af Kontorholds- eller Befordringsvederlag, Hesteholds-, Opholds- og Dagpenge, Kørepenge, Natpenge samt lignende Godtgørelser for særlige ved Tjenesten foranledigede Udgifter. Dette Løntillæg tilstaaes dog kun, naar Lønningen ikke allerede paa Grund af Dyrtidsforhold er forhøjet efter den 1. August 1915. Hvis Kommunen allerede paa Grund af Dyrtidsforhold har forhøjet Lærerlønningen, kan Statens og Kommunens samlede Tillæg ikke overstige de 25 pCt.

§ 3.

Løntillæget udbetales sammen med Lønningen (maanedsvist, hver 14. Dag, ugevis o. s. v.) til maanedslønnede med en Otteogfyrretyvendede af deres Aars-

løn, til andre med 25 pCt. af det hver Gang til Udbetaling kommende Beløb.

For Tiden 1. April til 30. September 1918 finder Udbetaling Sted under et den 1. Oktober 1918 eller snarest muligt derefter.

§ 4.

Løntillæg efter denne Lov medtages ikke ved Pensionsberegning.

§ 5.

Finansministeren afgør alle ved denne Lovs Anvendelse opstaaede Spørgsmaal, og Forøgningen kan ikke gøres til Genstand for Rettergang.

Bemærkninger til Lovforslaget.

Ministeriet har paa Grund af den vedvarende og stadigt mere trykkende Dyrtid anset det for nødvendigt at skride til en midlertidig Forhøjelse af alle Tjenestemænds og dermed ligestillede Lønninger, gaaende fra 1. April 1918 til 31. December 1919, og derigennem at imødekomme de fra mange Sider skete Henvendelser om Ydelse af et saadant Løntillæg.

Naar man foreslaar, at denne Lønforhøjelse kommer alle til Gode og ikke alene de lavere lønnede, sker dette ud fra den Betragtning, og ogsaa for de højere lønnede Tjenestemænd kan Lønningen ikke mere siges at svare til dens Hensigt, efter at dens pengelige Værdi er saa stærkt forringet ved de nuværende Forhold. Det gælder for alle, at hvad der af Staten var beregnet som tilstrækkeligt til en med Stillingen passende Livsførelse, ikke længer kan anses for fyldestgørende. Der stilles derfor Forslag om at forøge alle Lønninger med et ensartet, ikke pensionsgivende Tillæg af 25 pCt., medens der samtidigt gennem et andet Lovforslag søges tilvejebragt ligesom i de foregaaende Aar en særlig Dyrtidshjælp til de lavere lønnede, hvorved disses Aarsindtægt forøges yderligere.

Ved „Statstjenestemænd og dermed ligestillede“ i § 1 maa ikke alene forstås de i Henhold til en Lønningslov af Staten lønnede Tjenestemænd (Embeds- og Bestillingsmænd), Biskopper, Provster og Præster m. fl., men ogsaa andre Personer, der er antagne til fast og endelig Tjeneste ved en Statsvirksomhed, naar de har deres Hovederhverv ved denne, og Vederlaget ikke er at opfatte som et Honorar.

§ 2 bestemmer, hvad der falder ind under den Løn, til hvilken Tillæget paa 25 pCt. gives. Det ydes i Forhold til Lønnen, indbefattende Grundløn, Alderstillæg, Godtgørelse for Embedsbolig (eller Fri-bolig) o. s. fr. — hvorimod Honorar og lignende ikke medregnes.

For Præster, der ikke har fast Pengeløn, foretages der af Administrationen en særlig Beregning af, hvad deres Lønning kan ansættes til paa Grundlag af deres faktiske Indtægter i det foregaaende Kalenderaar.

Man mener ikke, at en Lønning kan siges at være forhøjet paa Grund af Dyrtidsforhold, fordi den er undergaaet Regulering eller uvæsentlige Forandringer.

Alle Tvivlstilfælde afgøres af Finansministeriet, for

hvilket henhørende Spørgsmaal ventes indbragt jfr. § 5.

Det foreslaas, at Statskassen udreder hele Udgiften til denne Lønforhøjelse, idet man gaar ud fra, at uagtet Kommunerne udenfor Kjøbenhavn efter gældende Lov for Tiden udreder en Del af det Lærerne og Lærerinderne tilkommende Vederlag, vil det ikke være rigtigt i Øjeblikket at belaste Kommunernes Budget med den her foreslaaede meget betydelige Udgift.

Selvfølgelig kan ingen Tjenestemand eller ligestillet, der allerede har faaet sin Løn forhøjet paa Grund af Dyrtidsforhold, faa det her foreslaaede Løntillæg. Og heller ikke vil den Tjenestemand, hvis Løn delvis udredes af Kommunen, og for hvem denne allerede har forhøjet Lønnen af Dyrtidshensyn, ved dette Løntillæg kunne faa udover de fastsatte 25 pCt. af Aarslønnen.

Det vil ikke være muligt at angive Lovforslagets finansielle Rækkevidde nøjagtigt, da man ikke er i Besiddelse af nogen Statistik over Tjenestemænds og de øvrige af Lovforslaget omhandlede Lønninger og den dertil medgaaende Udgift. Man kan imidlertid anslaa den ved Lovforslaget foranledige Udgift for Finansaaret 1918—19 til 22½ Mill. Kr. og Gennemførelsen af hele det foretagne Lovforslag altsaa til omtrent 39½ Mill. Kr.

Forslag til Lov

om Dyrtidstillæg for Aaret 1919 m. m.

I. Statstjenestemænd, pensionsberettigede Arbejdere m. fl. samt Lærere.

§ 1.

Til de Statstjenestemænd, pensionsberettigede Arbejdere m. fl. samt Lærere, der i Henhold til Lov Nr. 493 af 13. Oktober 1917 Afsnit I, er berettigede til Dyrtidstillæg den 1. Oktober 1918, udbetales der den 15. November 1918 120 Kr. til gifte og 80 Kr. til ugifte, forsaavidt det gaagældende er i Statens Tjeneste den 1. November d. A.

Dette Tillæg forhøjes dog til 150 Kr. for gifte og 100 Kr. for ugifte, forsaavidt vedkommendes Aarslønning uden midlertidigt Løntillæg den 1. Oktober 1918 udgør 1300 Kr. eller derunder.

§ 2.

For Aaret 1919 tilstaas der med den af § 3 følgende Begrænsning et Dyrtidstillæg til de i Henhold til en Lønningslov af Staten lønnede Tjenestemænd, til pensionsberettigede Arbejdere i Statens Tjeneste samt til Personer, der enten er fast ansatte eller antagne til stadigt Arbejde med Udsigt til fast Ansættelse ved en Statsvirksomhed, forsaavidt de udfører Arbejdet ved Virksomheden som deres Hovederhverv.

Paa samme Maade tilstaas Dyrtidstillæg til Lærere og Lærerinder i den offentlige Folkeskole udenfor

Kjøbenhavn, forsaavidt de paa Landet er ansatte i et paa Kommunens Skoleplan optaget Lærerembede og i Købstæderne i et af Kommunens faste Lærerembeder eller i et normeret Timelærerembede. Vinterlærere og Vinterlærerinder kan faa Dyrtidstillæg efter denne Lov, hvis de har Ansættelse i Vinterhalvaaret 1918—19 og i mindst to tidligere Vinterhalvaar og endvidere paa ny faar Ansættelse for Vinteren 1919—20.

§ 3.

Dyrtidstillæget udgør for Aaret 720 Kr. eller 750 Kr. for gifte (herunder Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede, naar de har Forsorgelsespligt for Børn under 18 Aar) og 480 Kr. eller 500 Kr. for ugifte, dog i intet Tilfælde ud over 65 pCt. af den paagældendes Lønning paa Udbetalingsdagen, regnet efter hans daværende Aarslønning med midlertidigt Løntillæg; Beløbene 750 Kr. og 500 Kr. bringes i Anvendelse, naar Aarslønningen uden midlertidigt Løntillæg er 1300 Kr. eller derunder. Hvis Aarslønningen uden midlertidigt Løntillæg paa Udbetalingsdagen udgør mere end 5280 Kr., nedsættes Dyrtidstillæget saaledes, at Aarslønningen og det tilsammen tage ikke overstiger 6000 Kr.

Ved Lønning i denne Forbindelse forstaaes al Pension (herunder ikke Dyrtidstillæg), som oppebæres fra Statskassen — for Lærernes Vedkommende ogsaa for Kommunekassen — samt Værdien af Tjenestebolig, Brug af Jord og andre Naturalydelse, derimod ikke Kontorholds- eller Befordringsvederlag, Hesteholds-, Opholds- og Dagpenge, Kørepenge, Natpenge samt lignende Godtgørelser for særlige ved Tjenesten foranledigede Udgifter.

§ 4.

Dyrtidstillæget udbetales med en Fjerdedel af de efter § 3 fastsatte Aarsløb den første Hverdag i Januar, April, Juli og Oktober Maaned 1919, dog for Vinterlæreres og Vinterlærerinders Vedkommende med Halvdejen henholdsvis den 1. November 1919 og den 1. Februar 1920.

§ 5.

Hvis Ansættelsen finder Sted i Aarets Løb, bliver vedkommende delagtig i Dyrtidstillæget fra det første efter Ansættelsen følgende Fjerdingaar, eller hvis han ansættes paa en af Udbetalingsdagene da fra denne.

II. Pensionister og understøttede.

§ 6.

For 1919 tilstaaes der et Dyrtidstillæg til her i Landet bosiddende Personer, der oppebærer Pension (Ventepenge) eller fast aarlig Understøttelse som forhenværende Statstjenestemænd eller Lærere (Lærerinder) i den offentlige Folkeskole udenfor København eller som Enker eller forældreløse Børn efter saadanne.

§ 7.

Dyrtidstillæget udgør for Aaret 25 pCt. af Pensionen (Ventepenge) eller Understøttelsen, dog mindst 200

Kr., og udbetales med en Fjerdedel den første Hverdag i Januar, April, Juli og Oktober Maaned 1919.

Hvis Pensionen eller Understøttelsen først begynder i Aarets Løb, udbetales Dyrtidstillæget paa tilsvarende Maade som angivet i § 5.

(III. Omhandler Invalider.)

IV. Omhandler ikke-pensionsberettigede Haandværkere, Arbejdere o. l.

V. Almindelige Bestemmelser.

§ 11.

Forsaavidt en Person for samme Tidsrum er berettiget til mere end et af de i denne Lov bestemte Dyrtidstillæg, faar han kun udbetalt ét Tillæg og da det største.

§ 12.

Naar samlevende Ægtefæller begge er berettigede til Dyrtidstillæg, udbetales der hver af Ægtefællerne Halvdelen af det største Tillæg, som en af dem kan opnaa.

§ 13.

De Tjenestemænd m. fl., der er nævnte under Afsnit I. (§ 2) faar udbetalt Dyrtidstillæg for gifte, forsaavidt de opfylder Betingelserne herfor jfr. § 3, senest Dagen for Tillæget forfalder til Betaling. For Personer, der horer under Afsnit IV., er den ægte-skabelige Stilling den 31. Oktober 1918 bestemmende for Tillægets Størrelse.

§ 14.

Personer, der som en fast Del af deres Løn modtager Kosten af Staten, kan ikke faa Dyrtidstillæg.

§ 15.

Administrationen er bemyndiget til at forlange de til Dyrtidstillægets Beregning nødvendige Oplysninger afgivne af de paagældende paa Tro og Love. I Vægringstilfælde fortabes Retten til Dyrtidstillæget.

§ 16.

Dyrtidstillæg efter denne Lov medtages ikke ved Pensionsberegning.

§ 17.

I særlige Tilfælde er Finansministeren berettiget til efter Indstilling af den paagældende Administration at fravige de ovenfor angivne Udbetalingsregler.

§ 18.

Finansministeren afgør efter Indstilling af den paagældende Administration alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaede Spørgsmaal, uden at Forlojningen kan gores til Genstand for Rettergang.

Bemærkninger til Lovforslaget.

Ligesom forrige Aar stilles her Forslag om Dyrtidshjælp for fire Grupper af Personer: Statens Tjenestemænd (med disse ligestillede Lærere osv.), Pen-

sionister (Understøttede), Invalider og endelig ikke-pensionsberettigede Haandværkere, Arbejdere o. lign.

Der foreslaas først et yderligere Dyrtidstillæg for indeværende Aar til alle dem, der efter Lov af 13. Oktober 1917, Afsnit 1., modtager Dyrtidstillæg i 1918. Dette Dyrtidstillæg er sat til 120 Kr. for gifte og 80 Kr. for ugifte, dog saaledes at den, hvis Lønning er 1300 Kr. og derunder, faar yderligere henholdsvis 30 Kr. og 20 Kr. Man er herved gaaet ud fra, at for disse lavestlønnede vil Dyrtidens Tryk virke haardest, og at yderligere Hjælp derfor er nødvendig.

Udgiften hertil anslaaes til ca. 7 Mill. Kr.

For de samme Personer henhørende under Afsnit I. foreslaas for 1919 et Dyrtidstillæg af 720 Kr. for gifte og 480 Kr. for ugifte, dog saaledes at ogsaa her Beløbet forhøjes for den, hvis Lønning ikke overstiger 1300 Kr., til henholdsvis 750 Kr. og 500 Kr. For at imødekomme Ønsket om Understøttelse til disse lavestlønnede bestemmes, at den i den nu gældende Dyrtidstillægslov fastsatte Procentgrænse for Dyrtidstillæget i Forhold til Lønningen forhøjes til 65 pCt. fra 60 pCt., og at ved Beregningen heraf det Løntillæg, som ved andet Lovforslag foreslaas tillagt alle Tjenestemænd, kan medtages. Samtidigt foreslaas det endvidere, at ingen skal miste det ham efter Reglerne i den nugældende Lov tilkommende Dyrtidstillæg paa Grund af det ham tilstaaede Løntillæg. I øvrigt er Bestemmelserne ensartede med den gældende Lovs Regler.

Udgiften til dette Dyrtidstillæg for 1919 anslaaes til ca. 39 Mill. Kr.

For Pensionister m. fl. foreslaas Dyrtidstillæget sat til $\frac{1}{4}$ af alle Pensioner dog mindst udgørende 200 Kr. Udgiften hertil anslaaes til ca. $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

For Invalider foreslaas Tillæget sat til tre Femtedele i Stedet for Halvdelen af Understøttelsen. Udgiften hertil anslaaes til ca. 300,000 Kr.

For ikke-pensionsberettigede Haandværkere, Arbejdere og lign. forhøjes Beløbet til 250 Kr. og 125 Kr. henholdsvis for gifte og ugifte, hvorhos Indtægtsgrænsen sættes til 35 pCt. i Stedet for 25 pCt. Udgiften herved anslaaes til ca. 1,2 Mill. Kr.

Gennemførelsen af dette Lovforslag tør altsaa sættes til en simlet Udgift af 52 Mill. Kr.

Regeringens Lønningsforslag.

Den 3. September forelagde Finansministeren i Folketinget foranstaaende to Lovforslag.

Lovforslagene, det midlertidige Lønnings-tillæg saavel som Dyrtidstillæget er begge Resultater af de Forhandlinger, der har været førte mellem Regeringen og Centralorganisationens Repræsentanter.

Man tør vel nok sige, at disse Lovforslag

i det hele og store virkede tilfredsstillende for alle Tjenestemænd.

En Forhøjelse af Lønningerne med 25 pCt., selv om dette kun er midlertidig, er et længe og højt tiltrængt Skub fremad for alle og vil kunne mærkes i den daglige Husholdning.

1. Behandling af Lovforslagene blev derfor ogsaa imødeset med største Interesse, thi erfaringsmæssig er Tjenestemændene jo belært om, at ikke alle Rigsdagens Medlemmer endnu har den rette sunde Forstaaelse af, hvilke Kaar Tjenestemændene siden Krigens Udbrud lever under, det være sig saavel høje som lave, saa Skuffelser fra det høje Folketings Side maatte man være belavet paa.

Den 4. September kom Forslaget til 1. Behandling.

Samtlige Partiers Ordfører stillede sig alle meget forstaaende overfor Forslaget, men skulde dog reservere sig, idet det blev betonet, at denne midlertidige Forhøjelse af Lønningerne med 25 pCt. ikke vilde forpligtige Partierne ved den endelige Lønningslovs-revision.

Men 1. Behandling var ikke færdig med Ordførernes Taler, enkelte af Folketingets Medlemmer fandt Anledningen for fristende og iblandt disse bemærkede man Venstremanden, Gaardejer S. Brorson fra Ribe, der paa en stærk slaaende Maade viste, at der i det ny Folketing fremdeles findes Mænd, der stadig er lige blinde for Tjenestemændenes Kaar. — Hr. Brorson var en afgjort Modstander af Lønningstillæget og var skrækslagen over de mange Millioner, Finansministeren forlangte og krævede samtidig forelagt Skatteløve, der anviste Indtægter, der kunde dække de Udgifter, som Staten blev stillet overfor ved at yde Tjenestemændene disse Summer.

Finansministeren imødegik paa en fornøjelig kraftig Maade Hr. Brorson; men først efter en ca. 4 Timers Forhandling sluttede 1. Behandling med at Lovforslagene henvistes til et Udvalg.

Udvalget, hvis Formand blev det socialdemokratiske Partis Ordfører, Hr. Vald. Olsen, kom ogsaa til at rumme Hr. Brorson, og dermed vilde det jo være givet, at selv om Lovforslaget ikke vilde blive forandret, vilde Tiden trække ud.

Den 13. September afgav Udvalget sin Betænkning. Der stilledes ikke Ændringer, der rører ved Lovforslagenes Hovedprincipper. de 25 pCt.s Løntillæg, Dyrtidstillæget for 1919 og Supplementstillæget for 1918 er der opnaaet Enighed om. Derimod sker der nogle Forbedringer af Pensionisternes Dyrtidstillæg, hvilket maa glæde alle; men samtidig stiller Udvalget Ændringsforslag om Udsættelse af Udbetalingen.

Dette Ændringsforslag, der virker nedslaaende, motiveres med, at Tiden er for knap, til at Udbetalingen af de 25 pCt., beregnet fra April til Oktober, kan ske 1. Oktober.

Der stilles derfor Forslag om, at Udbetalingen af Løntillæget finder Sted den 31. Oktober og Supplementstillæget, der i Loven skulde have været udbetalt d. 15. November, først udbetales 1. December.

Dette Ændringsforslag maa fra Tjenestemændenes Side møde Protest.

I Lovforslagene, der er fremkommen som en Overenskomst mellem Regeringen og Centralorganisationerne, er Betalingsterminen en meget vigtig Del, som under Forhandlingerne med Finansministeren stærkt understregedes og som ogsaa havde det til Følge, at Dyrtidstillæget, der forfaldt til Udbetaling den 1. Oktober, blev udbetalt 1. September.

Tjenestemændenes Kamp for Tilværelsen er daglig saadan, at Udvalgets Forslag om Udsættelse af Løntillæggets Udbetaling virker forbløffende.

Savner man virkelig paa Rigsdagen Forstaaelsen af, at det er aldeles ikke lige meget, selv om Pengene er sikrede Tjenestemændene, om disse faar dem udbetalt en Maaned før eller senere.

Efteraaret kræver Indkøb af Brændsel, Tøj og meget andet, og hertil kræves der mange Penge, thi Varene er dyre, og man maa paa Rigsdagen vide, at de fordyres for hver Dag der gaar.

Tjenestemændene var glade og tilfredse med Lovforslaget, da det forelagdes. Den foreslaaede Ændring virker forbitrende; man studser igen over den mærkelige Ligegyldighed for Tjenestemændene, som raaber ud af dette Ændringsforslag.

Regeringen bør — thi Bitterheden og Kriti-

ken vil i sidste Omgang rette sig imod den — mellem anden og tredje Behandling faa denne Ændring forandret, saa at Tjenestemændene kan faa Løntillæget udbetalt i hvert Fald i første Halvdel af Oktober, for Tjenestemændene maa nu have Penge, for de trænger til Penge. —

2. Behandling af Lovforslaget og af de af Udvalget stillede Ændringer kommer til Behandling Onsdag d. 19. September. Udvalgets Ordfører bliver det radikale Partis Ordfører, Hr. Koefoed. Rich. Lillie.

Tjenestetidsforholdene ved Sveriges Statsbaner.

Den 1. Januar 1917 traadte de nye Tjenestetidsregler i Kraft for Lokomotivpersonalet i Sverrig. Vi fremsatte den Gang den Anskuelse, at disse Regler, som det svenske Personale havde opnaaet, var bedre end de danske, og vi understregede, at de i deres fulde Udstrækning var sat i Kraft midt under Krigen.

Imidlertid viser det sig, at vore svenske Kolleger allerede nu mener, at de maa have revideret Reglerne; de har nemlig den 24. Juni i Aar fremsendt Skrivelse til Jernbanestyrelsen.

Spørgsmaalet forelaa til Behandling paa Lokomotivmandsforbundets Kongres den 23.—25. Maj i Aar, og man vedtog en Resolution, der fastslog følgende Retningslinier: „At Maksimaltjenestetiden fastsættes til 48 Timer pr. Uge med Iagttagelse af, at Køreplanstiden (den rene Køretid) ikke maa overskride 36 Timer i samme Tidsrum. For Personale i VI Distrikt med Tjeneste nord for Ulriksfors saavel som for V Distrikt nedsattes Tjenestetiden med 10 pCt., at Maksimaltiden pr. Døgn skal fastsættes til 10 Timer; dog kan i Undtagelsestilfælde, hvor ikke andet lader sig gøre, gennem Overenskomst mellem Personalet og Administrationen Tiden udstrækkes til 12 Timer. Paa de Steder, hvor Brændefyring forekommer, maa denne Tid udgøre respektive 8 og 10 Timer, at Rangeringstjenesten ikke maa overstige 8 Timer pr. Døgn, at Nat-tjenesten regnes fra 9 Em. til 5 Fm., og at,

hver saadan Time regnes som 1 Time 30 Min., at hver Tjenestetime i Tog med en Rejsehastighed (ved Rejsehastighed forstaaes Tiden fra Udgangs- til Endestationen divideret med det Antal Kilometer, der er tilbagelagt. Red.) af 25 til 35 km. pr. Time regnes som 1 Time 12 Min, og at hver Tjenestetime i Tog med en Rejsehastighed af 35 km. og derover regnes som 1 Time 20 Min., at Reservetjeneste i Hjemmet regnes som halv Tid, men enhver anden Tjeneste som fuld Tid, at en Fridag erholdes pr. Uge og dennes Længde skal omfatte mindst 40 Timer, at fornøden Tid gives Personalet til at gøre sig bekendt med Tjenesteordrene eftersom Afstanden er mellem Lokomotivremiserne og Bølgien, dog mindst 15 Min. pr. Dag. I de Tilfælde, hvor Tjenestestedet er over 1 km. fra Hjemstedet, som Tilfældet er i Stockholm, skal Tiden tilgoderegnes Personalet for hver Tjenestedag.

I Skrivelsen udtales, at Kravet om en Tjenestetid af 8 Timer pr. Dag er et gammelt og velbegrundet Krav, som alle Kulturlandes arbejdende Folk forfægter og som allerede nu er gennemført i adskillige Lande for visse Grupper, dels ved Lov og dels ved Overenskomst.

Det fremhæves, at til de Grupper, som maa anses for berettiget til at faa Kravet gennemført, hører Lokomotivpersonalet paa Grund af Tjenestens Natur. Som en medvirkende Aarsag til at Kravet snart maatte gennemføres henvistes bl. a. til Mangelen paa Livsfornødenheder. Det bemærkes derefter, at Nordiske Lokomotivmands Forbunds Sekretariatsmøde i Kjøbenhavn den 22. og 23. Marts udtalte sig for en Aktion for Gennemførelsen af Kravet om højst 48 Timers Tjeneste pr. Uge. Saavel Lokomotivmandskongressen i Stockholm som Norsk Lokomotivmands Forbunds Landsmøde i Drammen i Aar gav sin fulde Tilslutning hertil. Paa sidstnævnte Møde fremhævedes det, at 48 Timers Arbejdstid allerede er gennemført for de norske Statsbaners Værkstedsarbejdere og Pudsere.

Personalet udtaler Forventningen om, at Vedkommende retter sin Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, som den alvorlige Situation kræver, og at der snarest kommer en for Personalet tilfredsstillende Revision i Stand.

Det omtales derefter, at visse Tjenesteture, der er ordnede ind under Rammen af den nu gældende Maksimalgrænse ubetinget maa anses for overanstrengende, og at det hver Gang dette Spørgsmaal har været paa Tale indvendes, at Indførelsen af en Normalarbejdsdag for Jernbanepersonalet og for Lokomotivpersonalet i Særdeleshed ikke lader sig gøre paa Grund af trafikmæssige Vanskeligheder. Hertil bemærkes, at der hvad disse angaar maa det erkendes, at der er saadanne tilstede og Hensyn hertil maa tages. Som en Følge heraf bliver det maaske nødvendigt at fastsætte Tiden pr. Maaned dog med Bibeholdelse af det fremsatte Beregningsgrundlag af 48 Timer pr. Uge, eventuelt saaledes at en tilstrækkelig stor Bevægelsesfritid fastslaas ud over den pr. Dag beregnede normale Tjenestetid.

Det fremhæves derefter, at de trafiktekniske Vanskeligheder ikke medfører uoverstigelige Hindringer for Gennemførelsen af en Normalarbejdstid for Jernbanepersonalet, idet at Amerikas Kongres den 2. September 1916 vedtog og senere af „The Supreme Court“ fastsatte Lov om en 8 Timers Arbejdsdag ved de amerikanske Jernbaner, der traadte i Kraft den 1. Januar 1917. Trods Modstand fra Jernbaneselskabernes Side, der iværksatte en Obstruktion, der blev slaet ned, gennemførtes Loven.

Tilslut henstilles, at Forsinkelser over 15 Min. tilgoderegnes Personalet.

— — —
Vore svenske Kolleger arbejder altsaa nu af al Kraft paa en Revision af deres, efter vort Skøn, allerede nu bestaaende gunstige Tjenestetidsforhold, medens vi endnu gaar og venter paa Gennemførelsen af vor Overenskomst. Ganske vist har vi endnu ikke Krav paa at faa denne fuldt gennemført, men man har set den gode Villie fra visse Embedsmænds Side til at søge at reducere Goder, som Reglerne indeholder.

Vi venter altsaa fremdeles paa, at vore Regler gennemføres og det bliver maaske, som det allerede tidligere er betonet, nødvendigt at revidere disse inden de nogensinde føres ud i Livet.

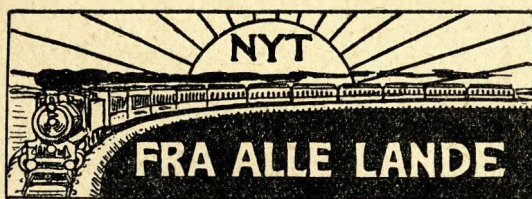
Imidlertid blev det lovet, at man først vilde

søge Fridagsspørgsmaalet, Rangertjenesten og Før- og Afslutningstjenesten gennemført, men endnu har vi ikke set Fridagsspørgsmaalet gennemført. Der er endnu Ture, hvor Fridagene kun vender tilbage hver 9. eller 8. Dag og maaske med endnu længere Perioder. Man skulde dog tro, at det i denne Tid, hvor der normalt er rigeligt Personale, ikke vilde være saa uoverstigelige Vanskeligheder at kæmpe med, at dette kunde gøres.

Lad os nu haabe paa, at der ved det forestaaende Køreplansskifte vil blive gjort Forsøg paa at rette paa dette Forhold, saaledes at det med Sandhed kan siges, at ogsaa vi herhjemme uhindret af Verdenskrigen er i Stand til at gennemføre nogle Goder.

Fællesrepræsentationen for offentlig ansatte Tjenestemænd i Danmark.

Paa et Søndag d. 8. ds. afholdt Bestyrelsesmøde blev Overlærer Th. Petersen valgt til Formand, Forretningsfører Ch. Petersen til Næstformand og Postekspedient Philipsen til Sekretær.

Turbine eller Stempelmaskine.

Ved den forcerede Skibsbygning i England og Amerika for at erstatte den tabte Tonnage, er der den Ejendommelighed, at Maskineriet næsten overalt viser en Tilbagegang til den frem- og tilbagegaaende Stempelmaskine, lige efter det store Hejd, der har fulgt Anvendelsen af Turbiner med Udveksling i Handelsskibe.

Grunden til dette maa høj og holdent søges i, at Fabrikerne ikke er i Stand til at levere Udvekslingsmekanismer, ud over dem, de allerede har i Ordre til Krigsskibene, medens de fleste større Fabriker er i Stand til at levere Stempelmaskiner i den forlangte korte Tid.

Disse Betragtninger kan dog kun gælde Hovedmaskinen. Hjælpemaskineriet, som drives ved Turbiner, er næsten altid direkte koblet, og Vanskeligheden ved at fremskaffe Udvekslingsbevægelsen, bortfalder derfor her, men da man særlig i Amerika ogsaa synes at benytte Stempelmaskiner til Smaamaskineriets Drift, maa Aarsagen ligge andre Steder, og de amerikanske Fagblade har ment at maatte søge den i, at Betjeningspersonalet var bedre kendt med Stempelmaskinen end

med Turbinen. Hertil maa dog indvendes, at Personellet, som skal anvendes i den Mængde nye Skibe, som det store Skibsbygningsprogram opstiller, nødvendigvis maa blive saa ungt og uerfarent, at Folkene først maa oplæres, og dette kan da ligesaa godt ske med nyt Maskineri, som med ældre. Yderligere er det vel et Spørgsmaal, hvilket Maskineri der er vanskeligst at passe, Turbiner eller Stempelmaskiner. Den amerikanske Fagpresse synes i det mindste at hælde til den Anskuelse, at det forstnævnte stiller de mindste Fordringer til Personellens Dygtighed, hvad der dog maaske nok kan være en Del Tvivl underkastet.

Askeregn ved Mekaniske Fyrapparater.

Som bekendt omfatter det mekaniske Fyrapparat ogsaa en Blæser, som befører Luft ind under Risten i Fyret; Naar nu Trykluftens Overtryk og Skorstensspjældets Stilling ikke reguleres rigtig, blæser Asken udover Skorstensens Munding, og denne Regn vil i Lobet af kort Tid kunne dække en hel Bydel med Aske saa tæt som Sne, og i større Udstrækning jo højere Skorstenen er.

Et saadant Tilfælde indtraf fornylig i en af Københavns Forstæder, der kunde gaa en halv Snes Dage hvor der ingen Askeregn fandt Sted, men saa kom der pludselig en Dag, ved et eller andet Uheld eller Fejl fra Fyrbøderens Side, en Askeregn, der lagde sig saa tæt som Sne overalt i Kvarteret.

Det blev derfor nødvendigt at foretage et eller andet, for at forhindre denne Ulempe, hvilket da udførtes paa den Maade, at der i Røgkanalen imellem Dampkedlen og Skorstenen anbragtes et Askekammer, der opbyggedes herinde, og denne Foranstaltning viste sig fuldstændig at svare til Hensigten, saaledes at al Askeregn fra nu af ophørte. Det har paa denne Maade vist sig muligt at gøre en Skorsten røg- og askefri ved at anvende et mekanisk Fyringsapparat i Forbindelse med et Askekammer.

Naar der brændes fint Kul- og Kokesaffald, vil der i Lobet af 14 Dage kunde samle sig to Vognmandslæs Aske, som altsaa maa køres bort.

Acieral-Metallet.

Under dette Navn er der ifølge Prometheus fremkommet en ny Aluminiumslegering i Amerika, som skal udmærke sig ved særlig Lethed og Modstandsevne, og have en stor Fremtid for sig som Materiale for Jernbanevogne, Flyvemaskiner, Automobileer o. l. Det ny Blandingsmetal er sølvvidt og indeholder 92 til 97 pCt. Aluminium; Vægtfylden er 2,82 og Smeltepunktet 740° C. Fabriken i Amerika, Acieral Co., skal allerede være oppe paa en daglig Produktion paa 10 Tons.

Elektrisk Kabel til Overføring af 20000 Volt.

Til Overførelse af elektrisk Energi fra Trollhättan til Lysekil er anvendt et nyt Kabel, der kan føre 20,000 Volt. Det skal efter Sigende være første Gang et Kabel af saadan en Vægt — 17 kg. pr. Meter — og med saadanne Dimensioner — 74 mm. i Diameter — er lavet i én Længde. Denne er 1104 Meter.

Klingerit Pakningen

som før Krigen havde vundet Indpas i næsten al Maskinteknik, paa Grund af sine gode Egenskaber, der vel væsentligst er baseret paa Asbestindholdet, og som var et tysk Fabrikat, er nu næsten ikke til at faa. Særlig i de allierede Lande, som da ogsaa har forsøgt at fremstille et lignende, hjemligt Produkt som Erstatning.

Man har saaledes i Frankrig med delvis Held fremstillet en Art Klingerit paa 3,75 mm. Tykkelse, som var samlet af de bedste, lange Asbestfibre med to pCt. Hørtrevler. Hvert Lag dækkedes paa begge Sider med et Slags Bindemiddel, der indeholdt Svovl. Pakningen bestod paa denne Maade af 80,5 pCt. Asbest, 2,2 pCt. Cellulose (Hør) og 17 pCt. Klæbestof, der indeholdt Gummi og Balata med mindre Svovlindhold end 0,5 pCt.

Hørret skulde gøre Pakningen stærkere og mere smidig og bøjelig og forøge Sammenhængskraften. Resultatet af Forsøgene skal være faldet tilfredsstillende ud.

Hurtig Mæskinbygning.

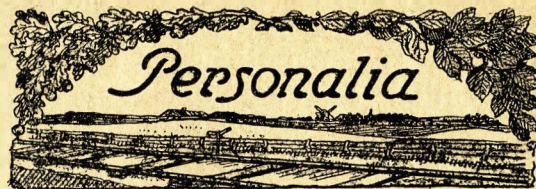
En større Maskinfabrik i Glasgow byggede for nogen Tid siden to 2000 HK. Dampmaskiner til Skibsbrug paa saa kort Tid, at det næsten maa kaldes en Rekord. Kontrakten lød paa, at de skulde være klar til Aflevering fra Værkstedet otte Uger efter Bestillingsdagen; Konstruktionen overlodes Fabrikanternes Skøn, der havde Tegninger og Modeller færdige til lignende Maskiner, som imidlertid maatte forandres en Del for at komme i Overensstemmelse med enkelte Fordringer.

Maskinerne er Tregangsekspressions-Maskiner med 21 inch. Slag og Cylindre paa 13, 23 og 36 inch. Diameter. Kedelstykket er 200 lbs./sq. inch., og Maskinen udvikler ved 200 Omdrejninger i Minuttet, 2000 IHK. Uden at arbejde med Natskifte fik Fabriken Maskinen opstillet færdig syv Uger efter Bestillingsdagen, og afleverede den rettidig til den kontraktmæssig ansatte Tid.

Rettelse til Adressefortegnelsen.

Formanden for Lokomotivfyrbøderafdelingen i Nyborg A. P. Andersens Adresse rettes til Sølystvej 1 St.

Kasserer for Viborg Lokomotivfyrbøder Afd. er Lokbyrbøder A. Mikkelson, Jyllandsgade 15, Viborg.

Forflyttet efter Ansøgning med Tjeneste som Ran-
gerfører:

Lokomotivfyrbøderne E. G. Dreyer, Kalundborg, d. 1. Septbr. 1918 til Kolding, E. P. J. Nissen, Nyborg, d. 1. Septbr. 1918 til Kolding, og H. C. M. Bøjsen, Viborg, d. 1. Septbr. 1918 til Kolding.

Forflyttet efter Ansøgning:

Lokomotivfører A. P. Nissen, Kbhvns. Godsbg., til Fredericia, Lokomotivfyrbøderne H. Momme, Viborg, til Randers, A. H. Sørensen, Struer, til Fredericia, A. P. W. Mortensen, Brande, til Fredericia, C. E. Hansen, Brande, til Fredericia, og A. L. Gregersen, Brande til Nyborg, alle d. 1. Septbr. 1918.

Forfremmet til Lokomotivfyrbøder fra 1. Septbr. 1918:

Haandværkerne H. P. Laursen, Skanderborg, i Brande, F. V. E. Jørgensen, Centralværkstedet, Aarhus, i Viborg, O. H. Ottzen, Centralværkstedet, Aarhus, i Langaa, A. M. Dalsgaard, Langaa, i Viborg og C. Hansen, Fredericia, i Struer.

Forflyttet efter Ansøgning fra 1. Novbr. 1918:

Lokomotivfører R. P. Lyngkilde, Skive (Depotforstander) til Brande.

Navneskifte:

Lokomotivførerne C. Nielsen, Struer, hedder Christopher Nielsen Aunskjær fra 23. Oktober 1918, og P. K. Olsen, Kbhvns. Godsbg., hedder Peder Kristian Olsen Arding fra 23. August 1918.

Ordensdekoration:

Lokomotivfører N. F. Schilling, Thisted, er under 4. Septbr. 1918 allernaadigst udnævnt til Dannebrogsmænd.

HAFNIA Samlede Garantimidler pr. 1. Januar 1918
 ca. 85 Millioner Kroner.
 Samlet Forsikringsbestand pr. 1. Jan. 1918
 ca. 300 Millioner Kroner.

Nørrebro Vinimport Nørrebrogade 178.
 ROBERT BERTHELTSEN Tlf. Tager 1300
 Stort Lager af 1ste Klasses Vine & Spirituosa. - - Billigste Priser.

Vesterbro Skotøjshus
 15, Absalonsgade 15,
 bør være Deres **FODTØJ**
 Leverandør i
 Forretningen grundlagt 1879.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Redaktion: Vesterbrogade 98 a², Kjøbenhavn B. Tlf. Vester 2895 v.
 Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Expeditiøner: { For Kjøbenhavn: C. Hansen, Sommerstedgade 22², Telefon Vester 4011.
 { For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausen-gade 14, Odense. Telefon 2206.